

ZDANĚNÍ PŘÍJMŮ ZE ZAMĚSTNÁNÍ

Český občan, který dlouhodobě žije a pracuje v zahraničí pouze v jednom členském státu, bude platit v tomto státě s největší pravděpodobností také daň z příjmu. Důvodem je daňová povinnost, která v členském státě vzniká po určité délce pobytu nebo výdělečné činnosti. Na druhou stranu se může stát, že český občan nebude platit daň z příjmu v České republice, jestliže ve své vlasti nebydlí a nevydělává.

Při nástupu do zaměstnání v jiné zemi by měl být pracovník přihlášen na zahraničním finančním úřadu. Dokladem je přidělení osobního daňového čísla. V některých zemích se používá jedno registrační číslo pro účely daně, pojištění nebo pobytu. Jestliže má český občan zdroj příjmů pouze ze závislé činnosti v zahraničí, platí zálohy na daň a odevzdává daňové přiznání ve státě zaměstnání.

Složitě situace nastávají, když má pracovník příjem z několika zemí v jednom daňovém období. Základním problémem je určení daňové příslušnosti (daňový domicil) a určení rozsahu zdanění. Povinnost platit daň z příjmu mají zpravidla dvě skupiny osob: rezidenti a nerezidenti.

Daňová příslušnost

Rezidentem je ten, kdo má na území členského státu bydliště. Bydlištěm se rozumí místo, kde má osoba stálý byt, takže se nemusí vždy jednat o trvalý pobyt. Rozhodující jsou okolnosti, z nichž lze usuzovat na úmysl trvale se v bytě zdržovat. Délka pobytu, po jejímž uplynutí může být osoba považována za daňového rezidenta, se může v jednotlivých státech lišit, obvykle však činí 183 dnů v příslušném daňovém roce. Rezident má daňovou povinnost vztahující se na celosvětové příjmy, tj. příjmy plynoucí ze zdrojů na území jiných států.

Osoba, která v zemi nemá bydliště ani se v zemi dlouhodobě nezdržuje, není pokládána za rezidenta (nerezident). Přesto v příslušné zemi může dosahovat výdělku, jenž podléhá zdanění v zemi, kde je zdroj příjmu. Daňová povinnost nerezidenta se vztahuje pouze na příjmy získané na území daného státu.

Český daňový rezident s příjmy ze zahraničí

Výdělky z jiných členských zemí patří do českého daňového přiznání, i když z nich pracovník už jednou daň odvedl v zemi zdroje. Důvodem je to, že pracovník je pokládán za rezidenta v ČR. Protože celosvětové příjmy se v zemi daňové příslušnosti nevyjímají, poplatník musí zahrnout příjmy ze zahraničí do přiznání, jež podává v ČR za uplynulý rok.

V tomto případě je nutné opatřit si potvrzení o zaplacené dani od zahraničního úřadu. Neméně užitečné je získat ze zahraničí potvrzení o placení pojistného na zdravotní a sociální pojištění.

ZDANĚNÍ PŘÍJMŮ ZE ZAMĚSTNÁNÍ

Je příjem zdaněn dvakrát?

Pracovník se může ocitnout v situaci, kdy je třeba řešit mezinárodní zdanění. Stává se to, pokud je pokládán za daňového rezidenta ve dvou nebo více zemích, má-li příjmy a bydliště ve dvou zemích nebo když si nárok na zdanění jednoho a téhož příjmu činí dva státy.

Aby nedošlo ke dvojímu zdanění, postupuje se podle platných mezinárodních smluv, které Česká republika s jednotlivými státy uzavřela. Jedná se o smlouvy zamezující dvojímu zdanění a stanovující metodu, jak dvojímu zdanění zabránit.

Česká republika uzavřela smlouvy o zamezení dvojího zdanění se všemi členskými státy. Seznam platných smluv o zamezení dvojího zdanění je na internetových stránkách Ministerstva financí ČR nebo České daňové správy (jejich znění je dostupné ve Sbírce zákonů).

Ve složitých situacích se doporučuje využít služeb profesionálního daňového poradce.

Nejpoužívanější metody zamezení dvojímu zdanění jsou metoda zápočtu a metoda vynětí.
První zahrnuje zahraniční příjmy do základu daně.
Druhá umožňuje vyjmout příjmy podléhající zdanění v zahraničí ze základu daně.

DALŠÍ INFORMACE:

Centrum mezistátních úhrad: www.cmu.cz

Česká správa sociálního zabezpečení: www.cssz.cz

Zdravotní pojišťovny

